

possint eodem die quipiam conferri, et recipi, I, 465. Quatuor ordines minores de consuetudine pluribus in locis simul eodem die suscipi possunt, *ib.*, 466. Duo sacri ordines eodem die nulli sunt conferendi, ne quidem regularibus, 466. Etiam si metropolitanus id jubeat, *ib.* Nec etiam quando unus in sabbato, et alter die Dominico, continuato jejunio confertur, *ib.* Et quid, si aliquis sit dispensatus, ut possit extra tempora tribus dominicis, vel festivis diebus ordinari, *ib.* Episcopatus an possit eodem die recipi cum sacerdotio, *ib.* Stando juri communi, non possunt quatuor ordines minores simul eodem die una cum subdiaconatu recipi, *ib.* Secus de consuetudine alicubi recepta, *ib.* Ordines, an, et qui possint

conferri per episcopum qui renuntiavit episcopatu, 478. Ordines, præsertim sacri, an ex privilegio Papæ possint conferri per abbatem, vel alium sacerdotem, 479.

ORIGENIS scripta, quomodo citentur, I, 401.

ORIGO patris an inspiciatur quoad ordines suscipiendos, I, 452. Et quid de origine matris, *ib.* Potest quis ordinari ab episcopo loci ratione originis, 451, 452. Dummodo ibi non fuerit natus fortuito, 451. Natus in mari, habet originem in domicilio patris, *ib.* Quæ de facto requirantur, ut quis ratione originis possit ordinari ab episcopo illius loci, 452.

OSCUA et tactus impudici an, et quando solvant sponsalia, V, 363.

P

PACISCI de quibus rebus liceat, II, 56. Pacisci nemo potest de iis, quæ sunt contra bonos mores, *ib.* Aut impossibilia de jure vel facto, *ib.* Et quæ non sunt in commercio hominum, *ib.* Pacisci solum potest de iis rebus, quæ sunt paciscentium propriæ, *ib.* Nequit promitti factum alienum, *ib.* Cur possit legari res aliena, non autem promitti factum alienum, *ib.*

PACTUM, unde sic dicatur, II, 48. Pactum, quid sit, *ib.* Et quomodo differat a pollicitatione, *ib.* Ad pactum requiritur reciprocus duorum in idem consensus, *ib.* Pactum est nomen genericum; nec differt a contractu et transactione, nisi sicut genus a specie, 49. Pactum continet sub se omnes contractus et transactiones, *ib.* Cum eo tamen coincidit contractus large sumptus, *ib.*

Pactum pro obtinenda re speciali, an valeat, 56. Est irritum quando datur temporale pro spirituali, *ib.* Vel quando illud intervenit circa beneficia, aut alia jure ecclesiastico prohibita, etc., *ib.* Alioquin promittere spirituale pro spirituali, non est illicitum, *ib.* Pactum, vi cuius beneficium ecclesiasticum debet pecunia resignari, non valet, imo est simoniacum, *ib.* Etiam si quis cedat beneficio litigioso, et alter vicissim quid temporale offerat, *ib.* Atque istud detur nomine expensarum, quas alter fecit in consecutione beneficii, *ib.* Quid, si interveniat auctoritas superioris, v. g. episcopi, *ib.* Pactum, quo quis promittit novam pensionem, vel augmentum antiquæ, si in beneficio instituat, est illicitum, atque simoniacum, 58. Sive id fiat ante collationem beneficii, sive in ipsa, *ib.* Quid si primum interveniat post collatum beneficium, *ib.* Pactum de succedendo in ecclesiasticis beneficiis, non valet, *ib.* Nec valet pactum in præjudicium juris parochialis, *ib.* Idque exemplificatur, *ib.* Pacta superiorum localium religiosorum mendicantium sine licentia ministrorum, vel capitalorum provincialium

inita cum prælatis ecclesiarum, de jure communi valent, 59. Secus spectatis eorundem privilegiis, *ib.*

Pactum quod filia dote contenta patri ab intestato non succedat, improbat a jure, nec valet, *ib.* Nisi fuerit juramento firmatum, 60. Quid, si hoc juramentum vi, aut dolo fuit extortum, *ib.* Filia ex jurata renuntiatione dotis enormiter læsa, post obtentam absolutionem a juramento, potest petere ejus rescissionem, *ib.* Pacta inferiorum cæteroquin invalida, an per consensum superioris convalidentur, *ib.* Respondetur distinguendo inter pacta de jure naturali invalida, et valida, *ib.* Pacta inferiorum confirmare debet superior requisitus, 61. Pactum per quod tollitur jus privati sibi publica auctoritate concessum, valet secus, si tollatur jus commune, III, 173. Pactum non revocandi testamentum, jure civili est irritum; si tamen accesserit juramentum, obligat, *ib.* Vide supra *Juramentum contra leges*. Pactum tibi factum, extenditur ad hæredem tuum, 175, 176. Obligatio juramenti promissorii ab altero acceptati, vi pacti transit ad hæredes, 175. Pactum de jure irritum, quando censeatur confirmari juramento, 178. Vide supra *Contractus per juramentum*. Pactum additionis in diem quid? et quid juris de eo, 177. Pactum antichryseos quid, 312. Est illicitum, et usurarium, *ib.* Nisi adsit justus titulus, 313. Quales sunt tituli excusantes pactum antichryseos ab usuris, *ib.* Pactum legis promissoriæ quid, et quid juris de eo, 313. Item, *ib.* Pactum retrovendendi, seu redimendi. Vide *Emptionis venditionis pacta apposita*. Pactum legis commissoriæ quid? et an licitum, vel usurarium sit, VI, 440. Pacto privatorum juri publico minime derogatur, 246. Solvuntur instantiæ, 245. Spoliatus non restituitur, quando post spoliationem inivit pactum cum spoliatore, quod nolit agere possessorio

recuperandæ, 404. Tale pactum ante spoliationem initum non valet, bene tamen post; et cur, 405. Actio ex pacto nudo, an detur, III, 246.

Pacta alia sunt publica, alia privata, II, 49. Alia expressa, alia tacita, *ib.* Reddens debitori chirographum, censetur tacite debitum remittere: secus si reddat ei pignus, et cur, *ib.* Pacta in rem, seu realia; et pacta in personam, seu personalia, quæ? In dubio censetur esse pactum in rem, 50. Pactum obligatorium seu promissorium; et pactum litteratorum, quod, *ib.* Pactum nudum, quid, et unde sic dicatur, *ib.* Pactum vestitum, quid, *ib.* Pactum variis modis vestitur, *ib.* Videlicet: I. Specifico nomine contractus, *ib.* II. Cohærentia cum contractu nominato, *ib.* III. Per interventum rei, *ib.* IV. Litteris, seu proprio chirographo, 51. V. Vestimento verborum, seu per stipulationem, *ib.* VI. Juramento, etc., *ib.* VII. Juris auxilio, seu legis assistentia, *ib.*

Pacta inire seu pacisci, possunt omnes, quibus non reperitur id prohibitum, 53. Pacisci prohibentur aliqui a natura, alii a lege; et qui, *ib.* Impuberes an pacisci valeant, *ib.* Et quid de minorennibus, *ib.* A lege quænam prohibeantur pacisci, 54. An sicut aliquis potest sibi pacisci, ita possit et alteri, *ib.* Regulariter non potest quis pacisci alteri, *ib.* Nisi ad hoc habeat mandatum, *ib.* Aut nisi quis subjectus sit potestati alterius, *ib.* Vel nisi hoc ipsum stipulantis intersit, 55. Extraneus non potest directe pacisci tertio, bene tamen indirecte, *ib.* Etiam de jure canonico non potest quis pacisci alteri, *ib.* Nisi id fiat mediante juramento, *ib.* Donatio facta determinatæ Ecclesiæ, an possit a quolibet acceptari, 56. Pacta emptionis venditionis apposita. Vide *Emptionis venditionis pacta apposita*. Pacta, an, et quando præjudicent successoribus, IV, 622. Pacta pignori, vel hypothecæ adjecta quænam valeant, 312. Pacta servanda sunt, VII, 179. Pactorum effectus, qui sint, II, 51. Eorum primarius effectus, est obligatio naturalis, quam etiam gentiles agnoverunt, *ib.* Ex pacto cum subditis inito obligatur princeps, *ib.* Pacta quæcumque ratione naturalis obligationis habent alios notabiles effectus, etiam pro foro externo, *ib.* Pariunt enim exceptionem, *ib.* Impediunt debiti soluti repetitionem, etc., *ib.* Ex pacto nudo an detur actio, *ib.* Affirmatur istud spectato jure canonico, 52. De rigore tamen juris civilis non datur actio ex pacto nudo, sed solum exceptio, *ib.* Secundum hodiernos tamen mores etiam in foro civili datur actio ex pacto nudo; et cur, 53. Pactum nudum, an de facto detur, 52, 53. Actio ex pacto nudo, quomodo vocetur, *ib.*

PALEÆ nomine, cur inscribantur nonnulla capitula *Decreti Gratiani*, I, 20.

PALINODIÆ, vel recantationis actio, an, quando, et quomodo institui possit, vel debeat, VI, 543, 544.

PALLIUM, quid, I, 392. Et cujus formæ, *ib.*

Ejusque mystica significatio, *ib.* Quibus conferatur, *ib.* Sumitur de corpore beati Petri; et cur, *ib.* Datur a solo Papa; et quibus concurrentibus, 393. Olim etiam quatuor patriarchæ principales pallium contulerunt suis suffraganeis, *ib.* Pallium est præcipuum insigne dignitatis archiepiscoporum ac superiorum episcoporum, 392. Quamvis ex speciali privilegio etiam quibusdam episcopis conferri soleat, *ib.* Per pallium confertur plenitudo pontificalis officii, et nomen archiepiscopale, 393. Ubi et quando sit atendum pallio, 394. Nequit unus alteri suum pallium commodare, *ib.* Pallium non transit personam, sed cum persona sepelitur, 395. Vide supra *Archiepiscopus*. Pallii usus et privilegium, VII, 34.

PAPA est Christi in terris vicarius, ac ordinarius ordinariorum, etc., II, 2. Duplex in Papa potest distingui potestas; nimirum absoluta seu suprema, et ordinaria, *ib.*, I, 197. Papa post Christum est sponsus Ecclesiæ universalis; alii episcopi sunt sponsi ecclesiarum particularium, 386. Papa censetur omnia jura in scrinio pectoris sui habere, 50. In quo sensu dictum istud procedat, *ib.* Papa non usurpat jura imperatoria, 51. Papa an possit facere novum articulum fidei, 71. Aut reddere assertionem modo falsam, quæ prius erat vera, 72. Papa non intendit gravare eandem ecclesiam, seu collatorem, super receptione duorum ad beneficium, nisi id expresserit, 232. Papa non censetur jus quæsitum alicui tollere, nisi id exprimat, 236. Papa potest ferre leges sive constitutiones ecclesiasticas pro toto orbe Christiano, 113. Habet suam potestatem immediate a Deo, *ib.* Eamque exercet absque alia confirmatione, et ante suam consecrationem, *ib.* Papa in suis ditionibus obtinet etiam temporalem potestatem, et unde hanc acceperit, 114. Habet indirecte potestatem judicandi, et disponendi de bonis temporalibus omnium christianorum, I, 114. Et in quibus casibus tali potestate utatur, *ib.* Papa convocando concilium, non per hoc censetur huic absolute dare potestatem novas leges condendi, 116. Nec tamen istud frustra convocat, *ib.* Supra Papam non est concilium generale, *ib.* Papa est subjectus legi divinæ, 162. An etiam teneatur præcepto ecclesiastico confessionis, vel communionis paschalis, *ib.* Omni humanæ creaturæ est necessarium ad salutem, subesse Papæ, 164. Papa dispensare nequit in jure divino, 196. Imo tenetur istud usque ad animam, et sanguinem confirmare, *ib.* Potest tamen id interpretari, *ib.* Ac secundum plenitudinem potestatis in omni jure ecclesiastico dispensare, 197. Papæ potestas duplex, ordinaria et absoluta, quæ, *ib.* An possit dispensare circa canones apostolorum, *ib.* Vel contra universalem statum Ecclesiæ, *ib.* Ne fas est, quid sinistri de summa sede suspicari, *ib.* Papa scienter assumendo inhabilem ad officium, vel dignitatem, ipso facto censetur cum eo dispensare, 201. Secus si ignoret defectum, nec aliud exprimat, 202. Quomodo

verum sit, quod Papa non censeatur dispensare, nisi hoc specialiter exprimat, *ib.* Papa cur possit dispensare, ut quis in eadem ecclesia una cum canonicatu habeat duas dignitates, personatus, vel officia, eum tamen hoc sit irrationabile, ecclesie damnosum, etc., I, 278.

Papa, et cui is commiserit, potest dispensare cum illegitimis, 496. Papa solus dispensat, ut filius immediate succedat patri in beneficio, 501. Papa cum corpore vitialis regulariter dispensat solus, et quidem non facile, 512. Nec solet Papa directe dispensare cum corpore vitiat, *ib.* Papa potest ex parte derogare immunitati ecclesiasticæ, 277. Ex concessione Papæ possunt clerici episcopo inferiores conferre sacramentum confirmationis, 280. Imo et sacramentum ordinis, *ib.* An ex privilegio Papæ possit abbas, vel alius sacerdos conferre ordines, præsertim sacros, 479. Et sacramentum confirmationis, 480. Papa non potest compelli ad postulationem admittendam, 315. Neque potest compelli ad concedendam confirmationem electi, 320. Electus in Papam potest statim administrare, 325. Papæ electio debet fieri a duabus partibus cardinalium præsentium, 343. In electione Papæ possunt cardinales variare post publicatum scrutinium; et quando, 371. Papa an possit episcopum invitum ab una ad aliam ecclesiam transferre, 383. Vide supra *Episcopus invitus*. Papa in missarum solemnibus utitur pallio semper, et ubique; non sic inferiores prelati, et cur, 393. Papa potest renuntiare papatu absque consensu cardinalium, 398, 403. Coram Papa potest quilibet conveniri super causis spiritualibus, II, 221. Papa potest limitare exemptionem clericorum, 242. An etiam possit omnino tollere privilegium fori clericorum, 243. Papa nequit dispensare, aut immutare jus, quando inde resultat decoloratio status ecclesie universalis, *ib.* Nec privilegium fori clericorum ex toto tollere; bene tamen in causis particularibus, ob rationes urgentes, *ib.* Vide infra *Privilegium fori*. Papa non potest tollere jus divinum, imo tenetur illud usque ad animam, et sanguinem confirmare, III, 19. Potest tamen illud interpretari, *ib.* Atque ex certis causis statuere, ut credatur uni testi, *ib.* Papæ solius testimonio creditur, quando deponit de facto proprio, 22. Papa potest ferre sententiam in alio, quam sit petitum; cum non teneatur ad observandam ordinem iudicarium, 277. Ad Papam potest immediate appellari in causis ecclesiasticis, 303, 312. Imo et in prima instantia lis coram eo inchoari; et cur, 303. Excipitur unicus casus, in quo non appellatur ad Papam, 312. A Papæ sententia appellari non potest, 310. Appellatio a iudice seculari ad Papam, de rigore juris non tenet, 315. Nisi laici litigantes, sint de temporali jurisdictione ecclesie, 316. Tamen de consuetudine speciali potest tenere appellatio a iudice seculari ad Papam, 315, 316. Papa habet plenariam dispensationem super beneficiis totius

mundi, 491, 505. Papæ electio requirit duas partes cardinalium, IV, 78. Papa omnes laicos vocat filios, V, 603. Apud feminas addit: dilectæ in Christo, *ib.* Episcopos vocat fratres, *ib.* Papa in quovis jure ecclesiastico dispensare potest, VII, 21, 24. Si quid indefinite statuit ordinarie pro utroque foro intelligendum venit, 24. Non censeatur derogare consuetudini et statutis locorum nisi exprimat, 112.

Papæ delegatus, vel subdelegatus, debet esse in dignitate ecclesiastica, etc., 553. Vide supra *Delegatus*. Papa non potest delegare diacono potestatem consecrandi Corpus Christi, bene tamen simplici sacerdoti potestatem conferendi certos ordines, confirmandi, reconciliandi ecclesias, etc., 556. Potest etiam causas ecclesiasticas, imo et criminales clericorum delegare laico, v. g. cuiuspiam regi, 557. Non tamen tollere clericorum exemptionem in totum, 558. Papæ, seu litterarum apostolicarum verba narrativa, quam vim probandi habeant, II, 530. Papæ verba narrativa proprium factum narrantis, plene probant, si super illis intentio ejus fundetur, *ib.* An contra hæc admittatur probatio in contrarium, *ib.* Ista procedunt tam in materia favorabili, quam odiosa, 531. Quid, si Papæ intentio fundetur super facto alieno, a se narrato, *ib.* Quando Papæ intentio super eis non fundatur, tunc verba narrativa litterarum apostolicarum nihil probant, *ib.* Papa excommunicatum litteris salutans, non per hoc censeatur eum absolvere, *ib.* Etiam si scienter excommunicato sic participet, nisi aliud exprimat, *ib.* Papa in rescripto ecclesiam exemptam appellante, non ideo hujus exemptio est probata, *ib.* Etsi quempiam sub titulo cujuslibet dignitatis nominet, etc., non per hoc in dignitate illa ipsum approbare intelligitur, 532.

PARAMENTA ecclesiastica de jure solus episcopus benedicere potest, V, 466. Ex privilegio possunt id quoque superiores regulares, *ib.* Etiam pro alienis ecclesiis, 467. Potestas benedicendi paramenta non potest acquiri consuetudine, nec ab episcopis aliis committi, 468. Paramenta ecclesiastica, quando execrentur ita ut nova benedictione indigeant, 468.

PARAPHERNALIA BONA, seu parapherna quæ et quid juris de illis, V, 526. Horum nec dominium nec fructus nec dispositionem habet maritus, nisi in quantum uxor concedit, *ib.* Parapherna cui soluto matrimonio restituenda, 529. Uxor non perdit illa propter adulterium, 531.

PARENTES an possint esse testes pro filiis, et e contra, II, 565. Parentis nomine, qui omnes comprehendantur, *ib.* Parentes possunt esse testes in probanda filii ætate; et qualiter, *ib.* Item, quando agitur causa inter duos filios, *ib.* Ac in causa matrimoniali filiorum, quando agitur super consanguinitate, etc., 566. Vel contractu matrimoniali, aut sponsalio inter æquales inito, *ib.* De consensu partis adversæ potest pater esse testis pro filio, *ib.* Parentes adversus liberos

suos, et e contra testes esse non possunt, 571. Fallit istud in causis matrimonialibus, quando agitur de impediendo matrimonio per liberos contrahendo, 572. Item in criminibus læsæ majestatis, hæresis, et aliis hujusmodi, *ib.* Item quando utraque pars consentit, aut si veritas aliter haberi non potest, 573. Parentes, et liberi, non coguntur inviti adversus se dicere testimonium, 74. Imo nec volentes admittuntur ad testificandum contra se, 76. Parentes non possunt in eodem lecto dormire cum tenellis infantibus, VI, 334. Pœna facientium contrarium, 335. Parentum contradictio vel dissensus an, et quando dissolvant sponsalia, V, 369. Et quando minæ de exheredando, 370. Parentum consilium an, et quando requiratur ad contrahenda sponsalia, 310.

PARES CURIÆ quinam, IV, 288. Pares curiæ, qui, II, 188. Qualiter ab utraque parte sint eligendi, *ib.* Alicubi in horum locum successit iudex ordinarius, 189. Paria sunt non esse, et non apparere, III, 533. Paria delicta compensatione delentur, V, 516.

PAROCHUS communiter æstimatus, qui nunquam est ordinatus in sacerdotem, invalide absolvit poenitentes, II, 200. Secus, si fuerit sacerdos, *ib.* Parochus quos libros habere teneatur, 101. Vide supra *Libri parochorum*. Parochus quomodo possit uti opera cooperatorum, seu capellano- rum, III, 436. Non est ad nutum amovibilis, habet varia nomina, IV, 591. Parochi jura, 592. Parochus qualis esse possit et debeat ad contrahendum matrimonium, V, 404. Debet esse domicilii, *ib.* Valide assistit in utriusque parochia, 405. Non item licite, *ib.* Non debet esse necessario sacerdos, 406. Nisi ex delegatione assistat, *ib.* Etiam irregularis, suspensus, excommunicatus, et putativus parochus valide assistit, 408. Non item intrusus, 409. Cui æqualiter dari possit licentia assistendi matrimonio, *ib.* Parochus vago- rum quis sit? et quomodo matrimonio assistere possit, 410. Parochus matrimonii hereticorum quis sit, 422. Parochus percipit fructus sepulture a suis parochianis etiam alibi sepultis, VII, 128. Parochus non percipiens proventus sibi debitos non tenetur ad onera sibi injuncta, 130.

Parochi, seu ad regimen ecclesie parochialis promovendi, debent esse ætatis viginti quinque annorum, ad minus inchoatorum, I, 354. Adeo ut dispensatus ad presbyteratum antea recipiendum, non ideo censeatur dispensatus ad beneficium parochiale obtinendum, nisi hoc exprimat, 355. Parochiali ecclesie præficiendus debet esse, aut intra annum fieri sacerdos, I, 483. Quod si promotus ad ecclesiam parochialem intra annum non ordinetur sacerdos, vacat de facto ecclesia ipso jure, 485. Atque hoc ipsum procedit in vicariis perpetuis ecclesiarum parochialium, 486. Quid dicendum de non promotis intra annum qui habent ecclesiam curiatam non parochialem, *ib.* Ac de assumptis ad regimen

ecclesiarum parochialium collegiatarum, *ib.* Et de juste impeditis, quo minus intra annum promoveantur ad sacerdotium, *ib.* Annus hujusmodi quomodo sit computandus, *ib.* Qui ob neglectam receptionem sacerdotii post lapsum anni ipso jure privatus existit ecclesia parochiali, hæc pro ea vice denuo ipsi conferri non potest, *ib.* Bene tamen pro alia vice, *ib.* Recipiens ecclesiam parochialem absque animo suscipiendi sacerdotium intra annum, tenetur ad restitutionem fructuum, 487. Secus, si saltem animum habuit, et si postea non ordinetur, *ib.* Parochus num ad modicum tempus possit constituere vicarium temporalem sine licentia episcopi, 533. Parochi an veniant nomine prælatorum, seu ordinariorum, II, 4. Spectato jure canonico non habent jurisdictionem in foro externo, sed poenitentiali tantum, 5. Solvitur instantia, *ib.* Parochus non nisi large dicitur prælatus, *ib.* Parochi jure divino tenentur missam applicare pro parochianis, et quoties, V, 176. Parochus non potest dispensare in denuntiationibus matrimonialibus, 400. Bene vero declarare eas non obligare, *ib.* Parochi præsentia et testium quomodo requiratur ad valorem matrimonii, 403. Vide *Præsentia parochi et testium*.

Parochorum residentia, quando et quomodo possint abesse ab ecclesia? Vide *Residentia parochorum*.

Parochia quando nimis ampla est, potest in ecclesia filiali poni perpetuus vicarius, una eum congrua proventus assignatione, II, 530. Idem dicendum, quando ecclesia parochialis est unita cathedrali, collegiatae, ac alteri ecclesie, seu monasterio, etc., 529. Demptis nonnullis casibus, in quibus solummodo potest constitui vicarius temporalis, 529. Parochia proprie et improprie quid, III, 590. Parochus non potest alterius parochi terminos intrare, *ib.* Parochias erigere et dividere præter Papam solus potest et debet episcopus, 591. Ad parochiam requiritur primo, ut auctoritate episcopi sit erecta. Secundo, ut habeat certum districtum, et populum, *ib.* Et perpetuum parochum, 592. Cum cura animarum, *ib.* Jura parochiali, quæ, *ib.* Parochiam mutare pro libitu potest laicus non item clericus, 593. Parochia nova erectio requirit justam causam: et quam, V, 200. Item citationem parochi antiqui, 201. Competentem dotem pro novo parochio, *ib.* Et ut antiquo parochio maneat jus patronatus ad novam, *ib.* Ac debitus exhibeatur honor a novo, *ib.* Debet etiam fieri cum consensu capituli, *ib.* Ac per episcopum, vel per alium speciali mandato provisum, 202.

PAROCHIANUS proprius et alienus quis, IV, 592.

PARRICIDIUM quid, et quotuplex, et quæ pœnæ illius, VI, 333. Alia pœna illius est de jure civili; et quæ, 334. Alia de jure canonico; et quæ, *ib.* Clericus parricida degradatur, et curia seculari traditur, *ib.*

PARS continetur in toto, VII, 172.

PASTOR non excusatur si lupus oves comedit et pastor nescit, VII, 17. Pastor nomine quinam veniant, *ib.* Pastoris obligatio gravissima, *ib.* Modus utilis corrigendi subditos, 18. Ignorantia invincibili excusatur: prout et si sua facit, et ovis perit, 19. Vide *Prælati ecclesiastici, etc.*

PATER filiam in adulterio comprehensam quomodo possit occidere, VII, 70. Pater ob nimiam inopiam potest vendere filium vel filiam, 171. Paterfamilias an, et quando teneatur ad damna culpa domesticorum causata, VI, 409.

PATIENTIA domini, ad acquirendam quasi possessionem jurium incorporalium requisita, hoc ipso probatur, quod sciens non reclamaverit, II, 359. Aut reclamaverit quidem, sed altero resistente postmodum taceat, *ib.* Istud limitatur, *ib.*

PATRIARCHA, quis, et an sit idem ac primas, II, 3. Venit nomine ordinarium, 2. Patriarchales sedes, quæ? I, 26. Olim etiam quatuor patriarchæ principales pallium contulerunt suis suffraganeis, 393.

PATRINI ex Baptismo, et Confirmatione quomodo contrahant cognationem spirituales, V, 455. Quotnam esse possint, *ib.* Et quinam ex designatis cognationem contrahant, *ib.* Conduones requisitæ ad hoc, ut patrini contrahant cognationem spirituales, 456. Patrinatorum obligatio quæ, 457. Parentes an, et quando contrahant cognationem spirituales, 457.

PATRONATUS: jura varia de eo, VII, 70, 81, 164.

PATRONUS quis sit, V, 110. Patronus ecclesiæ quænam habeat prærogativa honoris, et quænam opera, VII, 170. Patronus laicus quadrimestre, ecclesiasticus semestre habet ad præsentandum, 172. Vide *Beneficium patronatum*. Patronus rei in processu criminali. Vide *Advocatus*. Patroni ecclesiastici præsentatio habet vim electionis, II, 458. Lite pendente inter duos præsentatos ad beneficium, an patronus variare possit, *ib.* Patroni jura ac favores sunt jus præsentandi: et quomodo, 125. Item honor, et præcedentia in ecclesia patronata, 133. Non tamen ante dominum territorialem, *ib.* Item jus alimentationis pro se, uxore, liberis, et familia, 134. Tempore inopiæ, *ib.* Ita ut egens habeat actionem contra Ecclesiam pro alimentis, *ib.* Ecclesia tamen non nisi de superfluis tenetur succurrere patrono egenti, *ib.* Patronus non potest ecclesiæ vel beneficiati aliquod onus imponere, 135. Nisi in fundatione cum consensu episcopi fuerit impositum, 136. Nullam habet jurisdictionem aut dispositionem circa bona ecclesiæ, *ib.* Nec potest instituere vel amovere beneficiatum, 137. Patroni onus est, ut tueatur ecclesiam, attendendo ne bona ejus dilapidentur, 135. Quid agere possit, ac debeat patronus, si deprehendat errorem, *ib.* Debet insuper ecclesiam tanquam advocatus defendere, *ib.*

PAUPER, seu testis pauper, quis, II, 562. Pauperes, vilesque personæ, an a testimonio in judicio ferendo repellantur, 563. Regula est, quod pauper, vilisque persona non sit, idoneus, et omni exceptione major, *ib.* Refertur sententia aliorum, contrariam regulam statuentium, sed defenditur prior regula, *ib.* Hæc procedit in causis criminalibus, 564. Hæc etiam in civilibus arduis, et magni præjudicii, *ib.* Secus in non arduis, *ib.* Ac in instrumentis, *ib.* Imo et in cæteris casibus admittitur pauper ad testimonium, si persona ejus sit honesta, et neutiquam suspecta, *ib.* Notabilis objectio contra præmissa, ejusque solutio, *ib.*

Pauperes habent majus jus ad bona superflua clericorum, quam aliæ piæ causæ, IV, 377. Pauperes in ordine ad obtinendam dispensationem in forma pauperum quinam sint et dicantur, V, 617. Debent esse miserabiles, 618. Ita ut labore et industria tantum vivant, *ib.* Non omnes miserabiles sunt pauperes, *ib.* Nec omnes, qui labore et industria vivunt, *ib.* Contraria consuetudo non est attendenda, 618. Pauper est, qui de præsentis nihil habet, *ib.* Etsi de futuro multum speret, et certe obtenturus sit, *ib.* Liberi divitum parentum ad propositum quando dicantur pauperes, *ib.* Bona oratorum debent computari deducto ære alieno, et oneribus, *ib.* Pauper est, qui quinquaginta aureos non habet in suis bonis, *ib.* Item qui ex suis bonis nullos fructus percipit, 620. Si oratores habent bona, ex quibus saltem aliquos fructus annuatim percipiunt exprimi debet, *ib.* Pauperes ad propositum plures adducuntur in specie, *ib.* Non sunt pauperes qui ex bonis suis percipiunt notabiles annuos fructus, *ib.* Aut notabilem quantitatem in parata pecunia habent, 621. Modica pecunia non eximit a paupertate, *ib.* Debent oratores ambo esse pauperes, *ib.* Et habere attestationem de paupertate ab ordinario domicilii habitationis, *ib.* Pauperes an et quando teneantur personaliter pergere Romam pro obtinenda dispensatione, 622. Pauperes quinam criminaliter accusare possint, vel non, VI, 6. Pauperes possunt implorare judicem ecclesiasticum contra quemvis divitem, ut sibi subveniatur, VI, 344. Pauperum et miserabilium personarum specialem curam habere tenentur episcopi, III, 424. Pauperum paupertas quomodo in praxi per informationem examinari, et de illa testimonium perhiberi debeat, 622. Interrogatoria ad hoc examen præscripta ab Urbano VIII, *ib.* Formula attestandi de paupertate oratorum, *ib.* Quid si ordinarius de paupertate oratorum dubitat, 623.

PAUPERTAS non est de genere malorum, II, 564. Paupertas religiosa, quomodo violetur relinendo, vel expendendo superflua, V, 86.

PAX, quid, II, 46. Et quæ ejus commoda, *ib.* Judicium ecclesiasticorum est, discordantes ad pacem reducere, 45. Tutior est pax incerta victoria; et satis lucratur, qui se a litibus eximit, *ib.* In litibus seu controversiis causarum, quæ

mala orientur juxta sanctum Yvonem, *ib.* Si pax per hostem publico facto violatur, illico altera pars potest arma reassumere, 47. Secus, si ea violetur facto duntaxat privato, 48.

Pax Monasteriensis, et O nabruggensis neminem christianorum principum ligat, VI, 272. Bulla Innocentii X, dictam pacem reprobans, *ib.*

Pax religiosa Passavii, et Augustæ Vindelicorum inita catholicos inter et hæreticos num valeat, *ib.* Pacis bonum, seu conservatio vel confirmatio est causa dispensandi, IV, 559. Papa super quibus impedimentis et quomodo dispensare possit? Vide *Dispensandi potestas competens Papæ*.

PECCATUM mortale qui unum non timet nec aliud timet, VII, 16. Unum committens penam damni æque incurrit ac si omnia peccata mortalia commisisset, 17. Non vero penam sensus, *ib.* Peccatum non dimittitur nisi restituatur ablatum, 28. Peccati venia non datur nisi penitenti, 30. Peccata in foro externe sæpe relinquuntur impunita, VII, 31.

PECULATUS crimen quid, et quæ pena illius, VI, 449.

PECULIUM clericorum quid, IV, 362. Est quadruplex, patrimoniale nempe, 363. Quasi patrimoniale, seu industriale, *ib.* Quænam in hoc reducuntur, *ib.* Peculium parcimoniale quid, 365. Ecclesiasticum quid, *ib.* Peculii, seu honorum patrimonialium perfectum dominium habent clerici, *ib.* Idem est de quasipatrimonialibus, seu industrialibus, *ib.* Atque parcimoniis, *ib.* Necnon de ecclesiasticis bonis ad honestam sustentationem necessariis, *ib.* Peculium regularium quid? et quotuplex, V, 84. Propriæ tale non possunt habere in privato religiosi, *ib.* Bene tamen improprie tale, *ib.* Si sunt deputati Officiales, seu Administratores rerum monasterii, secus non, *ib.*

PECUNIA non venit sub nomine auri vel argenti, VII, 173. Pecunias habere quænam et quomodo possint religiosi, V, 84.

PEDAGIUM quid, V, 146. Quis possit imponere, 147.

PENSIO ut sic quid, III, 479. Et quotuplex, *ib.* Clericus habens pensionem tenetur recitare Officium parvum beati Virginis, 480. Pensio quando beneficium, et quando non, *ib.* Potest acquiri ante annum decimum quartum, 481. In materia favorabili venit nomine beneficii, *ib.* Pensio de beneficiis, quis et an fieri possit, IV, 95. Imponitur vel beneficiato, vel beneficio, *ib.* Papa potest utrumque, 96. Inferior Papa pensionem perpetuam imponere, vel antiquam augere nequit, *ib.* Episcopus regulariter nequit conferre beneficium sub reservatione pensionis, *ib.* Ex causa tamen rationabili potest ad vitam beneficiarii gravati consentientis, *ib.* Secundum aliquos etiam cum obligatione successoris, 97. Negativa est magis in jure fundata, 98. Solvuntur contraria, *ib.* Resignare beneficium cum conditione solvendi pensionem est illicitum, *ib.* Refertur quoad hoc edictum non gravandi ecclesias paro-

chiales, 99. Probatur etiam rationibus, *ib.* Ex gravi causa potest episcopus resignanti constituere pensionem, *ib.* Potestque pro ea resignans supplicare Episcopo, *ib.* Submittendo tamen se ejusdem dispositioni, 100. De pensione, vide etiam, V, 133.

Pensione annua in signum subjectionis sibi reservata, potest superior ecclesiam sibi subjunctam gratis eximere, II, 74.

PERCUSSOR, etiam laici delinquentis, esse prohibetur clericus, VI, 465. Pœna percussoris clerici, 466. Superiores ecclesiastici, correctionis causa, verberibus castigare possunt clericos sibi subditos tam sæculares, *ib.* Quam regulares, *ib.* Idem possunt respectu clericorum discipulorum magistri, et præceptores, ac seniores respectu juvenum; et quomodo, 467.

PERCUTIENS clericum, vel manum violentan ei injiciens quinam excommunicationem canonis incurrant, VI, 583. Et quinam ab eadem excommunicatione immunes sint, 585.

PEREGRINARI, ac esse sine domicilio, quid dicatur, II, 208, 211. Peregrinantes ad Sedem apostolicam, constituti sunt sub hujus protectione, III, 359. Et omnia interim contra ipsos attentata, revocantur, *ib.* Nisi quis eorum ab inferiori iudice fuerit citatione præventus, *ib.* Statuta de clericis peregrinantibus, etiam procedunt in laicis peregrinantibus ad Sedem apostolicam, 358.

PEREGRINIS non licet carius vendere, quam indigenis, IV, 211.

PERICULUM subire est pretio æstimabile, IV, 158. Ob id licet carius vendere, *ib.* Periculum et commodum, seu fructus ex re vendita. Vide *Emptionis venditionis pericula*.

PERINDE VALERE quid, III, 495. Et quando adhiberi debeat, V, 614. Formula supplicationis pro perinde valere, *ib.*

PERJURUS a solo Deo punitur; et quando, III, 181. Perjurus semel, semper præsumitur talis, nec ad jurandum admittitur, nisi contra se ipsum, VII, 36.

PERMUTATIO beneficiorum, si fiat privata permutantium auctoritate, est illicita, et simoniaca, I, 409. Et sic permutantes perdunt sua beneficia, *ib.* Quatenus eisdem sunt privandi per sententiam, 410. Si fiat auctoritate superioris, tunc ipsa est licita, *ib.* Solvuntur rationes in oppositum, *ib.* Renuntiatio beneficiorum ex causa permutacionis, qualiter sit instituenda, *ib.* Clerici permutare volentes debent sua beneficia resignare in manus ordinarii loci, 411. Et quid, si beneficia sint diversarum diocesium, *ib.* Quorum consensus ad permutacionem illam accedere debeat, *ib.* Ad ipsam etiam requiritur justa causa, *ib.* Licet sufficiat sola expedientia, seu utilitas permutantium, *ib.* Requiritur insuper nova beneficiorum permutatorum collatio, *ib.* Per ordinarium, vel ejus superiorem facienda, 412. Etiam si cæteroquin collatio spectet ad in-